ANUL III. — Nr. 755 | EDIȚIA A DOUA | MERCURI, 27 FEBRUARIE 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In București la casa Administrației.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate poștale.
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50
Șése luni » 15 » » » 25
Trei luni » 8 » » » 13

Un număr în Streinĕtate 15 bani

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc
NUMAI la ADMINISTRAȚIE.
Din STREINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . . 2.— lei »
» » » II . . . . . . 3.— lei »
Inserțiunile și Reclamele 3 lei rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la chioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

București, 26 Februarie 1891

Atitudinea noastră

Suntem în ajunul lupteĭ electorale; grupurile politice sunt în plină ferbere; în curînd programele și profesiunile de credință vor curge droaie.

Pozițiunea noastră în această luptă va fi clară și bine definită.

Noĭ republicaniĭ reprezentăm o idee cu totul neatârnată de fluctuațiunile momentuluĭ.

Idéia pe care o urmărim ĭese din cadrul normal al luptelor noastre politice. Voim să convingem poporul Român că sistemul republican este priincios desvoltăreĭ noastre naționale.

Până acum această idee nu luase o formă concretă față cu luptele militante ale partidelor, fiind-că, ori cât de slabe ar fi rădăcinile Dinastieĭ streine la noĭ, totușĭ o mare parte din politicianiĭ noștri cred că momentul de a o resturna *n'a sosit încă.*

In adevĕr, dinasticismul lor poartă sigiliul vremelnicieĭ. Avem foarte puținĭ dinasticĭ de *convicțiune*; ceĭ maĭ mulțĭ sunt de *convențiune*.

Uniĭ recunosc că alegênd un Domn strein aŭ comis o greșală mare, dar nu aŭ curajul de a o mărturisi în public și de a lucra fățiș pentru a repara eroarea comisă.

Alțiĭ își închipuesc că, în starea actuală a Europeĭ, rĕsturnarea Dinastieĭ și înlocuirea eĭ prin Republică ar putea fi periculoasă Țăreĭ.

Maĭ sunt încă câțĭ-va carĭ sunt atât de înstrăinațĭ în cât găsesc în regimul personal al Regeluĭ Strĕin satisfacerea unor ambițiunĭ la carĭ eĭ n'ar fi putut măcar năzui sub un regim democratic ce s'ar rezema pe voința liberă a Țăreĭ.

Așa dar, în clasele noastre dirigente dinasticismul există numaĭ sub forma unuĭ adagiu oficial pe care toate partidele pe rênd se cred obligate a 'l pune în capul programuluĭ lor, bine înțeles când sunt la putere; iar anti-dinasticismul era până acum o putere latentă care zăcea în toate inimile, dar nu se manifesta de cât prin semne izolate.

Această putere ce exista numaĭ în stare latentă și sporadică în clasele dirigente, se manifestă însă cu tărie în simțimîntul popular.

Pe acest simțimînt adânc și puternic se reazemă ideia pe care o reprezintăm.

Dar asemenea curente nu se crează în câte-va lunĭ. De aceea n'am luat parte până acum la nicĭ o alegere ca reprezentanțĭ aĭ unuĭ grup politic.

In alegerile viitoare însă ne credem datorĭ a desfășura drapelul nostru pe câmpul de bătae electoral.

Vom dovedi prin aceasta că nu suntem un grup ce conspiră, ce urzește comploturĭ, surprinderĭ nocturne, trădărĭ rușinoase, ci niște cetățenĭ consciențĭ de drepturile lor, carĭ susțin o idee poate înaintată, dar legitimă și, după noĭ, priincioasă țăreĭ.

Noĭ nu luptăm în întuneric ci la lumina soareluĭ, cu arme leale.

De aceea respingem cu indignare chiar proasta glumă făcută ierĭ de un ziar junimist, care insinua că D-niĭ Al. V. Beldimanŭ și Gr. Ventura își vor pune candidatura sub scutul mascat al guvernuluĭ.

Pe semne că D-niĭ junimiștĭ judecă pe alțiĭ după D-lor. Eĭ își aduc aminte că la 1884 aŭ fost scoșĭ din cutie de Ion Brătianu și la 1888 de Rege și de conservatorĭ. Noĭ însă credem că D. Lascar Catargiu este un bărbat prea onest pentru a fi pe de o parte ministru al Regeluĭ Carol și, pe de alta, a susține candidaturĭ republicane; iar noĭ ceĭ de la *Adevĕrul* suntem prea cinstițĭ pentru a servi de unelte în mâna orĭ cuĭ va fi.

Dacă ne vom prezenta în fața alegĕtorilor, o vom face dar ca bărbațĭ independențĭ și ca atare concursul nostru aparține acelora carĭ combat apucăturile autoritare și ideile reacționare.

Noĭ credem că țara aceasta este liberală; dar să ne înțelegem, nu în modul cum se practica liberalismul în ultimiĭ anĭ aĭ regimuluĭ brătienist, ci în bunul sens al cuvîntuluĭ, adică pe calea cea mare, cea largă a adevĕratuluĭ liberalism, care admite ideile cele maĭ înaintate, când ele se înfățișează pe tărîmul lupteĭ legale.

Pe acest tărîm vom fi alăturĭ cu partidul liberal-național și cu toate elementele neatîrnate carĭ se vor lupta pentru a reda Țăreĭ liberul sĕŭ arbitru și a mărgini acțiunea rĕŭ făcĕtoare a Palatuluĭ.

Dunăreanul.

TELEGRAME

STRASBURG, 25 Februarie. — Se asigură din sorginte bună că Impĕratul va primi la 1 Martie la Berlin delegația comitetuluĭ țăreĭ, care îĭ va remite Adresa.

LONDRA, 25 Februarie.—Sir Fergusson a confirmat la Camera Comunelor proclamarea citată de către generalul Grenfall șeicilor. El a anunțat că Egiptul șĭ-a reluat autoritatea asupra regiuneĭ Tokaruluĭ, Englezii aŭ de gând să deșarte acest oraș, dar o deciziune definitivă nu se va lua de cât după întoarcerea generaluluĭ Grenfall la Cair.

PARIS, 25 Februarie.—*Temps* vorbind de criza care amenință industria alcoolurilor și a undelemnurilor, previne guvernul de primejdiile ce poate să provoace o politică protecționistă oarbă.

PARIS, 25 Februarie.—Țareviciul este acum pe drumul spre Iava; el este așteptat la finele luneĭ la Saigon.

PARIS, 25 Februarie.—Principesa Maria Cantacuzino a murit la Monaco.

VIENA, 25 Februarie.—40 alegerĭ s'aŭ făcut azĭ la Grau, în Galiția; în Tyrol în Istria, la Goriț; la colegiele Camerilor de comerț din Viena și din Goriț, la Klangenfurt, în orașele din Stiria, din Tyrol și din Vorarlberg. Aŭ fost alesĭ: 20 polonezĭ, 7 germanĭ-liberalĭ, 6 germanĭ-naționalĭ, 2 clericalĭ, 1 din clubul Coronini, 1 sloven, 1 italian liberal. Este un balotagiŭ și lipsește un rezultat din Gratz.

Printre alesĭ este și ministrul Zaleski.

ROMA, 25 Februarie. — Principele Napoleon a petrecut o noapte rea. Principesa Matilda a sosit.

LONDRA, 25 Februarie.— Zăpezĭ marĭ aŭ căzut la Nordul Englitereĭ. Zăpada a atins în diferite ținuturĭ o înălțime de 6 degete.

RAVENA, 25 Februarie. — Treĭ deputațĭ, dintre carĭ doĭ constituționalĭ și un radical, aŭ fost alesĭ. Radicaliĭ perd două locurĭ.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866, face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este așezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

SE NU SE UITE

Un an de zile am tot deșteptat pe onorata Direcțiune Generală a Serviciuluĭ sanitar, pentru a esecuta pe farmacistul D. Roșu, ginerile D-luĭ Dr. Felix, șeful Serviciuluĭ sanitar al Capitaleĭ, ca să'șĭ mute farmacia în locul pentru care ea a fost concedată fondatoruluĭ eĭ.

D. General Manu a vĕzut cu proprii sĕĭ ochĭ și a mĕsurat distanța între farmaciile după Calea Moșilor cu propriile sale picioare, dar n'a putut face nimic ca legea să fie respectată, voința D-lor Dr. Felix și a gineruluĭ sĕŭ fiind maĭ tare de cât aceea a miniștrilor.

Singurul lucru la care a putut ajunge fostul Ministru de Interne a fost să obție făgăduiala D-luĭ Roșu că acum la Sf. Gheorghe se va muta.

Punem în vederea D-luĭ Lascar Catargiu ordinul direcțieĭ generale a serviciuluĭ sanitar Nr. 17500 din 12 Noembre trecut și 'l rugăm a îndemna pe D. Dr. Alexianu ca legea să fie respectată iar nu gheșefturile unor protejațĭ aĭ D-sale.

Vom reveni.

FRANȚA

PARIS, 25 Februarie. — Camera a decis cu 351 voturĭ contra 177 de a începe Sâmbăta viitoare discuția tarifuluĭ vămilor.

— O interpelare s'a făcut azĭ la Cameră în privința suprimăreĭ jocurilor de alergările de caĭ. D-niĭ Develle și Constans aŭ declarat că guvernul va dèpune un proiect de lege care să silească pe societățile de alergărĭ să ceară o autorizație prealabilă și ca rĕmășagurile să fie oprite până la starea acestuĭ proiect de către Cameră.

Ordinea de zi aprobând declarațiunile miniștrilor a foat adoptată.

PARIS, 25 Februarie.— O notă a Agențieĭ *Havas* zice că contrar știrilor rĕspândite, D-nul Ribot nu a primit pe nicĭ un corespondent de ziare nicĭ la minister nicĭ nicăirĭ și că prin urmare nu a avut vr'o întreținere cu eĭ, nu maĭ puțin asupra atitudineĭ guvernuluĭ în timpul șederiĭ sale la Paris, precum și asupra or căreĭ alte chestiunĭ.

Comisiunea bugetuluĭ a ales ca președinte pe D-nul Casimir Pèrier, cu 19 voturĭ contra 2 date D-luĭ Brisson și 8 buletine albe.

MEMORIUL
STUDENȚILOR UNIVERSITARI
privitor la
Situațiunea Românilor din Transilvania și Ungaria

(Urmare și fine)

VI

Nicăirĭ în Europa, nicăirĭ pe fața pămêntuluĭ, nicĭ o dată de când oameniĭ s'aŭ constituit în societățĭ, asemenea siluire culturală nu s'a maĭ pomenit.

Nu e aicĭ vorba de un popor care-șĭ apără existența, orĭ se luptă pentru o stăpînire legitimă, ci de niște stărĭ carĭ staŭ în contrazicere cu spiritul european, cu întreaga cultură modernă.

Pentru actualiĭ stăpânitorĭ aĭ Ungarieĭ n'aŭ existat mariĭ filosofĭ aĭ seculuĭ trecut, n'a existat marea revoluțiune, care a sguduit societatea europeană, nu există egalitatea, fraternitatea și libertatea, nu respectul necondiționat al legilor, nu dreptul fiește-căruia de a se desvolta potrivit cu firea luĭ.

Sunt în Europa popoare carĭ aŭ puține drepturĭ de desvoltare; fie însă chiar și în Turcia orĭ în Rusia puținele drepturĭ, pe carĭ le aŭ, sunt respectate: în regatul ungar lipsește scutul și sfințenia legiĭ, aci sunt aruncațĭ în temniță ceĭ ce cer respectarea legiĭ.

E departe de noĭ gândul, că frațiĭ noștriĭ de peste Carpațĭ ar putea să fie desnaționalisațĭ în urma opintirilor făcute de susțiitoriĭ curentuluĭ șovinist din Ungaria. Româniĭ n'aŭ să devie nicĭ o dată Maghiarĭ, cum n'aŭ devenit nicĭ Hunĭ, nicĭ Avarĭ, nicĭ Pacinațĭ, nicĭ Cumanĭ, nicĭ Tătarĭ, nicĭ Turcĭ, de și cu totul alte eraŭ timpurile în care aceștia îĭ stăpâneaŭ pe urmașiĭ legionarilor luĭ Traian.

La tristă părăginire aŭ ajuns aceștĭ urmașĭ aĭ mândruluĭ popor roman, dar două lucrurĭ tot s'aŭ păstrat într'ênșiĭ: *aptitudinile culturale*, prin care aŭ ajuns în timp de câte-va deceniĭ la nivelul european, și *vitalitatea de rasă*, prin care s'a susținut timp de aproape miĭ de anĭ, chiar acolo unde zecĭ de alte popoare înspăimîntătoare s'aŭ stins în svîrcolirĭ sĕlbatice.

Nu Maghiariĭ aŭ să stingă pe aceia, carĭ în toate timpurile grele aŭ fost tăria neamuluĭ românesc și conservatoriĭ simțimêntuluĭ de rasă în cele maĭ înaintate sentinele ale lumeĭ antice. Eĭ vor sta, vor crește și vor înflori acolo, unde i-a pus Traian, divul Imperator, pentru ca să împlinească atuncĭ, când va sosi timpul, menirea culturală pentru care aŭ fost adușĭ și lăsațĭ aicĭ.

Frațiĭ noștri de peste Carpațĭ n'aŭ nevoe de ajutorul nostru, pentru ca să iasă învingătorĭ și maĭ tarĭ ca orĭ și când din lupta de rasă, pe care li-o impun compatrioțiĭ lor Maghiarĭ. Noĭ dar, nu numaĭ ca Românĭ, ci și ca ucenicĭ aĭ lumeĭ apusene și ca susțiitorĭ aĭ ideilor de înfrățire culturală, ne punem în rêndul celor ce combat șovinismul din Ungaria.

Țara noastră, înainte de aceasta cu câte-va zecĭ de anĭ pe o treaptă inferioară de cultură, a trimis în fieşte-care an, maĭ multe sute din tineriĭ eĭ în Germania, în Franța și în Italia, ca să primească acolo cultura modernă și iubirea pentru formele de viață ale lumiĭ apusene. Și dovadă că țara a fost accesibilă pentru cultura modernă și pentru formele de viață ale apusuluĭ, e statul român modern, în care reformele cele maĭ liberale s'aŭ făcut fără vĕrsare de sânge și în care instituțiunile cele maĭ liberale pot să funcționeze fără ca să se producă turburărĭ sociale. Aicĭ în țara noastră poate orĭ și cine să vorbească în orĭ și ce limbă și în orĭ și ce sens; asociațiunile, întrunirile publice, presa și confesiunile sunt cu desĕvîrșire libere; aicĭ verdictul curților cu jurațĭ e hotărîtor în toate cestiunile penale; pedeapsa cu moarte a fost ștearsă și nu se simte trebuința a o introduce din noŭ.

In țara noastră n'a existat nicĭ o dată o nobleță în înțelesul medieval al cuvîntuluĭ, aŭ existat însă clase predomnitoare, care șĭ-aŭ creat privilegiĭ și aŭ exploatat țara. Aceste clase n'aŭ renunțat bucuros la privilegiile lor; ele însă, de și eraŭ compuse în mare parte din elemente streine, aŭ ascultat glasul timpuluĭ, s'aŭ supus și aŭ renunțat la privilegiile lor, fără ca să facă vre-o încercare de a le recâștiga. De ce? Pentru că știaŭ că poporul e pătruns cu desĕvîrșire de spiritul egalitar al timpuluĭ modern. Ast-fel poporul nostru se poate mândri de a fi făcut până chiar și pe ceĭ maĭ reacționarĭ dintre fruntașiĭ fostelor clase privilegiate să facă profesiune liberală și să sĕvîrșească acte de liberalism.

Noĭ, tinerimea universitară română, nu voim să ne preocupăm de conflictele interne ale vecinilor noștri, ci facem apel la tinerimea liberală din Europa, ca ea să stărue împreună cu noĭ spre a-ĭ sili pe reacționariĭ nobilĭ din Ungaria să asculte glasul timpuluĭ, să se supună și să facă act de liberalism.

In timpul celuĭ din urmă rezboiŭ pornit de Rusia contra imperiuluĭ otoman, armatele ruseștĭ aŭ trecut peste pămêntul Românieĭ, iar armata românească era concentrată pe țĕrmul stâng al Dunăreĭ. Nicĭ chiar după trecerea armateĭ române peste Dunăre guvernul Românieĭ n'a suspendat nicĭ una dintre libertățile publice, și Țarul Alexandru II care în urmă a căzut în capitala sa jertfă unuĭ fioros atentat, pe pămîntul nostru a trăit ca om liber în țară liberă.

Societatea rusească e ținută în continuă frămêntare de una din cele maĭ formidabile reuniunĭ secrete.

In Bulgaria un principe generos a fost rĕsturnat, iar urmașul luĭ își ține tronul prin mĕsurĭ extraordinare și nicĭ după maĭ mulțĭ anĭ de zile n'a izbutit să obție recunoașterea Puterilor europene.

In Serbia un Rege copil stă la mijloc între tatăl sĕŭ, un Rege abdicat, și mumă-sa o Regină detronată.

In regatul ungar arde pe înfundate un foc de dimensiunĭ incalculabile.

Iar la mijloc e țara noastră, în care toțĭ ceĭ prigonițĭ găsesc adăpost și ocrotire. Aci vine nihilistul scăpat de furcĭ orĭ de munca silnică a Sibērieĭ și în aerul liber al țăreĭ se face cel maĭ blajin om, aicĭ vin fugariĭ din Bulgaria și din Serbia și orĭ renunță de a maĭ uneltì rĕsturnărĭ, orĭ e pus în fața curțeĭ cu jurațĭ constituite din cetățenĭ liberĭ; aicĭ vin miile de Românĭ pribegițĭ din țările coroaneĭ ungare și ne ajută să desăvêrșim organizarea statuluĭ român și să propagăm cultura în masele încă înapoiate ale poporuluĭ nostru.

Să vie, căcĭ dacă se vor maĭ întoarce vre-o dată în patriile lor vor duce cu dênșiĭ iubirea pentru țara aceasta și pentru așezămintele eĭ liberale, iar nouă ne va rĕmâne conștiința de a fi propagat în Orient spiritul liberal și convingerea că libertatea adevĕrată și sinceră e cea maĭ bună apĕrare contra trădăreĭ și contra uneltirilor de rĕsturnare și cel maĭ bun mijloc de consolidare socială.

Frământările ce se petrec împrejurul țăreĭ noastre ne țin însă în continuă emoțiune și nu ne lasă să urmăm în toată liniștea lucrarea noastră culturală. Și maĭ ales agitațiunea surdă de care sunt cuprinșĭ veciniĭ noștri de peste munțĭ, ne inspiră cele maĭ serioase îngrijirĭ. In mijlocul acestor frământărĭ noĭ nu putem să stăm nepăsătorĭ și cerem, în vederea greleĭ pozițiunĭ pe care vom avea s'o susținem, după ce vom fi intrat în viața publică, sprijinul și simpatiile contimporanilor noștri.

De aceia nu cerem să fim crezuțĭ, ci, adresându-ne tinerimeĭ inteligente și culte a Europeĭ și tuturor acelora pe carĭ progresul și pacea omenireĭ îĭ preocupă, le zicem cu tot dinadinsul:

Indreptațĭ-vĕ privirile spre Orient, dați-vĕ silința de a vĕ încredința voĭ înșĭ-vĕ prin aĭ voștri oamenĭ de încredere despre cele ce se petrec în Regatul Ungarieĭ și stăruițĭ prin graiŭ viŭ și în scris, ca adevĕrul să ĭasă la iveală.

Atuncĭ, când va vedea că Europa știe cele ce se petrec, reacțiunea din Ungaria se va pleca și ea, se va supune și va face act de liberalism, și va scuti ast-fel naționalitățile de o încordare păgubitoare progresuluĭ și păciĭ.

Iar dacă reacțiunea din Ungaria nu va asculta glasul timpuluĭ, atuncĭ e învederat că poporul maghiar nicĭ după o viață europeană de o mie de anĭ n'a putut să se lapede de firea sa turanică, și să intre în marea înfrățire culturală a popoarelor arice; iar nouĕ, Românilor, ni se impune o grea luptă, pe care am fi dorit s'o înlăturăm, dar pe care o primim în interesul lumineĭ și a libertățiĭ.

Viața Literară

III

„Sărutările"

Cu primele raze ale primăvereĭ se ivește o carte nouă, ca o cometă necalculată, pe orizontul tăcut și liniștit al literatureĭ noastre. Imĭ place mult soarele, îl iubesc ca pe un prieten, care 'mĭ-a făcut tot-d'a-una bine; și îmĭ plac și cărțile. Deosebirea este numaĭ că soarele e tot-d'auna frumos; iar cărțile maĭ adese-orĭ urîte.

Și vĕ mărturisesc, scumpĭ cititorĭ, că eŭ unul judec că în lume existența cărților și femeilor urîte, este de prisos.

Cu toate acestea, sub soare aŭ loc și femeĭ urîte și cărțĭ urîte.

Modesta și eleganta carte, apărută cu primele raze ale primăvereĭ, poartă titlul de *„Sărutările"*, o poemă lirică de Jean Second, tradusă de I. S. Spartali.

Titlurile frumoase ale cărților cred că impresionează în mod plăcut. Un titlu este un nume și un nume, adesea-orĭ, spune mult. Zola, pentru alegerea unuĭ titlu al ultimuluĭ sĕŭ roman, *„La bête humaine"*, a întocmit un catalog de

peste o sută de titlurĭ. Şi de sigur, a trebuit să mĕ impresioneze adânc titlul „*Sărutările*“, pe care bănuesc că colegul meŭ de la *Adevĕrul* le-a tradus cu o sinceră plăcere personală. Sărutările, în numĕr de nouĕ-spre-zece, sunt un şir de poeme micĭ ale unuĭ poet, care pare că întruneşte în temperamentul sĕŭ lirismul voluptos al anticeĭ Sapho, amestecat cu sensibilitatea feminină şi delicată a unuĭ erotic modern. Poetul ne cântă plăcerile nesăţioase ale sărutărilor de iubire. Dar cum lucrurile prea dulcĭ nu se gustă de cât în doze micĭ, el nu ne-a cântat de cât nouĕ-spre-zece sărutărĭ. Poetul a fost prudent, — o calitate care lipseşte adese-orĭ poeţilor.

Spartali le-a tradus într'o limbă românească plăcută şi destul de corectă. Trebue luat în seamă meritul modest dar laudabil al colegului meŭ, care n'a rĕmas şi cred că nu va rĕmâne, în toată viaţa luĭ, de cât un traducĕtor. Sunt însă traducĕtorĭ şi traducĕtorĭ. Spartali aparţine celor carĭ aŭ o cultură literară, multă cunoştinţă a limbeĭ din care şi în care traduce, şi maĭ ales, un gust ales, care 'l fereşte adese-orĭ de a nu fi numaĭ un tălmăcitor comun şi automatic.

Fireşte că Spartali nu intră în familia acelor traducătorĭ iluştri carĭ pot sta alĕturĭ de creatorĭ. In Franţa, gloria luĭ Sully Prudhomme s'a ridicat mult prin traducerea unor scrierĭ ale luĭ Lucreţiu; şi câtă admiraţiune n'a provocat traducerea „Iliadeĭ“ făcută de acel maiestos şi trist evocator ale frumuseţelor antice, Leconte de Lisle? Un poet mare poate fi adese-orĭ un traducĕtor mare. A traduce, maĭ ales o operă în versurĭ, într'o limbă frumoasă şi nepierzĕnd nicĭ o nuanţă al fonduluĭ original, este o lucrare de mult merit, care de sigur, numaĭ într'o ţară ca a noastră, ar putea trece nezărită.

Traducĕtorul „Sărutărilor“ este departe de a se numĕra printre aceştĭ traducĕtorĭ. El însă are o apropiată înrudire cu eĭ. Modest şi nepretenţios, Spartali a tradus până acum sute de nuvele, de schiţe, de scene; vre-o douĕ-zecĭ romane şi drama filosofică a luĭ Ernest Renan: *Preotul din Nemi*. Astfel, cititorul, care nu cunoaşte nicĭ o limbă străină, găseşte prilejul, citind traducerile luĭ Spartali, să facă cunoştinţă cu diferiţĭ autorĭ străinĭ, carĭ îĭ eraŭ cu desăvîrşire necunoscuţĭ.

Spartali traduce totdauna în proză, pe care ştie s'o ferească de neologisme, şi adese-orĭ s'o coloreze şi să 'ĭ dea înmlădierĭ armonioase, carĭ uimesc şi plac.

Sărutările cred că se vor citi. Ele vor aminti, multora, farmecul suvenirilor pe jumĕtate stinse; ele vor ocaziona reflexe intime, dorinţe tinere, carĭ n'aşteaptă de cât o schintee pentru ca să s'aprindă.

Pentru că, această atingere de buze pe care o numim sărutare, este unul din cel maĭ dulce şi maĭ omenesc farmec al vieţeĭ. Cine nu păstrează, într'un colţ tainic al inimeĭ, amintirea sărutărilor uneĭ mume, uneĭ surorĭ, unuĭ frate, unuĭ prietin, saŭ, — maĭ ales! — ale uneĭ iubite. Şi să nu mĕ credeţĭ paradoxal, dacă vĕ voiŭ încredinţa, că sărutările, în educaţiunea copiilor, aŭ o puternică înrîurire binefăcătoare. Lamartine, în Confesiunĭ, ne vorbeşte de ţandreţele mameĭ sale ca de un cult religios, care i-ar fi înobilat şi încălzit sufletul. Fraţilor Goncourt, din sărutările mameĭ lor, le-a remas în inimă *ceva*, care îĭ face a fi delicaţĭ, afabilĭ, dulcĭ. Din potrivă, comunistul Jules Vallès, care nu'şĭ aminteşte de cât de bătăile părinţilor seĭ brutalĭ, a păstrat în toată viaţa o asprime şi un nu ştiŭ ce rece şi sumbru în caracterul sĕŭ de luptător socialist. Ah! credeţi-mĭ, sărutările uneĭ mume blânde, cu minte şi iubitoare, ar fi lăsat în sufletul acestuĭ umanitar o poezie caldă, poezia amintireĭ despre trecutul pe care l'a descris cu culorĭ aşa de negre, în celebra luĭ confesiune: „*L'enfant*.“

Fără îndoială, „*Sărutările*“ se vor citi — şi se vor gusta de ceĭ carĭ aŭ douĕzecĭ de anĭ: vîrsta sărutărilor.

Traian Demetrescu

Un Paricid

Poliţia a fost încunoştiinţată că în fundătura Crîngaşu, o femeie anume Sultana Radu Zurbagiu, ca de vr'o 70 de anĭ, s'a găsit moartă în odaia eĭ şi cu capul găurit în partea stîngă de o lovitură de cuţit.

Poliţia şi procurorul sosind, un spectacol oribil li se prezintă.

Intr'un bordeiŭ, pe un pat de scândurĭ şi scăldată în sînge zăcea moartă nenorocita victimă. Urechia şi o parte din figură ieraŭ mâncate de un cotoiŭ care era în casă.

Cadavrul a fost dus la spital din ordinul procurorului.

S'aŭ arestat ginerile victimeĭ, un fiŭ şi un alt bărbat rudă cu ea.

Din cercetările făcute, bănuelile cad asupra fiuluĭ victimeĭ. **Mephisto.**

APELUL

Comitetuluĭ Societăţiĭ Sculptorilor în lemn „Michael Angelo.“

Noĭ subsemnaţiĭ membriĭ din Comitet facem apel către toţĭ confraţiĭ noştri sculptorĭ în lemn atât din Capitală cât şi din provincie, fără deosebire de naţionalitate, de a veni la şedinţa generală de Duminică 3 Martie, la 3 ore p. m. care va fi sub preşidenţia de onoare a D-luĭ *Foscalino*, director de sculptură al şcoaleĭ de meseriĭ din Capitală.

Sediul soc. Str. Casărmeĭ Nr. 6.

NB. D-niĭ sculptorĭ în lemn din provincie pot trimite înscrierea lor prin mărcĭ postale. **Preşed. I. Berger.**

p. Secr. **S. Ohring**, vice-preş.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Ziarul Adevĕrul	100 leĭ
Al. V. Beldimanŭ	40 „
D. Panaite Donicĭ	70 „
D. Anton Borneanu ing.	20 „
D. G. Francisc (Bacăŭ)	3 „
D. Barbu Nicolae prof.	100 „
Petre Mihail	5 leĭ
Preotul Chiriac Bidoianu	20 „
Gheorghe Pitiş prof.	30 „
D. I. Ardeleanu fost serg. maj.	2.50
D. D. Marinescu-Bragadir	200 „
Un român de viţă veche	5 „
A. C.	2 „
Iacob Fătu	50 „
I. Berberianu	10 „
P. Bancotescu	5 „
D-na E. C.	15 „
Iorgu D. H. Ioan	22.50
D-na Elena I. D. H. Ioan	10 „
Ghiţă Stoenescu	10 „
V. Secăreanu	5 „
Vlad Cernăţeanu	40 „
Eleviĭ cl. VII lic. Sf. Sava	25 „
Jaques Herdan	100 „
D. C. A. Budac	5 „
Eleviĭ claseĭ V lic. Sf. Sava	25 „
D-ra Maria Dr. Nichita	10 „
D. Dr. Nichita.	20 „
Eleviĭ Şcoaleĭ comerciale	52.50
D. B. Secăreanu	5 „
D. R. Cordescu	100 „
D. A. Katz	4 „
Eleviĭ cl. IV gimn. Bacăŭ	14 „
Locotenent T. T.	5 „
Eleviĭ cl. VI lic. st. Sava	25 „
Eleviĭ şc. de mişcare C.F.R.	25 „
D. C. N. Moscu	25 „
Dimitrie Lăzărescu	4 „
D. A. Rosenberg	15 „
„ *Dimitrie Petrescu*	10 „
„ *Michail Gheorghiade*	3 „
„ *N. Clatinos*	5 „
„ *G. Şerban*	2.50
„ *Iorgu Dimitriu*	10 „
(Va urma) *Total leĭ*	*1245.—*

INFORMAŢIUNI

Camera italiană a adoptat fără discuţie prelungirea convenţiuneĭ de comerţ cu România până la Iulie 1891.

—✠—

In consiliul de miniştriĭ care s'a ţinut aseară s'a aprobat maĭ multe noĭ numirĭ şi demisiunĭ de prefecţĭ.

—✠—

Demisiunea D-luĭ C. Filitis, prefectul judeţuluĭ Ialomiţa, a fost primită de minister.

Titularul n'a fost încă desemnat.

—✠—

Bugetul ComuneĭBucureştĭ, pe esercitiul viitor este aproape terminat.

—✠—

La Budeştĭ (Ilfov) fiind ameninţare de inundaţie mare, s'a trimis o comisiune care să spargă ghiaţa cu ajutorul dinamiteĭ şi să înlesnească ast-fel scurgerea apelor.

—✠—

Până acum nicĭ un Domn inspector poliţienesc n'a demisionat, de asemenĭ nicĭ directorul poliţieĭ.

Dacă vor fi maĭ multe demisiunĭ apoĭ acestea vor fi când se va numi definitiv un titular la Poliţia Capitaleĭ.

—✠—

Ştirea dată de uniĭ confraţĭ că D. Dr. Frumuşianu va fi numit prefect la Gorj este inesactă. D-sa îşĭ va pune candidatura la Colegiul I de deputaţĭ din acel judeţ.

Prefect la Gorj va fi numit D. V. Pleşoianu, fost deputat de Vîlcea.

—✠—

Abonatul nostru D. Rallian Popovicĭ, din Comuna Poenarĭ, Plasa Sabaru, Judeţul Ilfov, ne reclamă că cu toată poşta asta nouă, tot nu primeşte regulat ziarul, une orĭ primeşte câte 2—3 numere, alte orĭ nicĭ unul.

Rugăm a se lua mĕsurĭ de îndreptare.

—✠—

Delicioasele şi mult gustatele conserve ale D-luĭ Iulian Oprescu aŭ fost supuse, zilele acestea, uneĭ amănunţite analize climice de către savantul nostru D-l Doctor *Bernard*, spre a se constata dacă se află în ele ceva care ar putea altera viaţa consumatorilor. Rezultatul a fost că toate acele conserve sunt cu desĕvêrşire ireproşabile întru cât priveşte calitatea lor higienică. Credem că de acum înainte conservele D-luĭ Iulian Oprescu vor avea o căutare şi maĭ întinsă.

—✠—

D. Colonel Algiu, prefectul poliţieĭ Capitaleĭ, este numit şeful statuluĭ-major al corpuluĭ al douilea de armată.

—✠—

D. Teodorescu, funcţionar la *Monitorul Oficial*, întorcĕndu-se aseară în str. Mircea-Vodă, pe la orele 6 şi jumĕtate, urcĕndu-se în casă abia a putut spune câte-va cuvinte şi apoĭ a rĕmas mort.

Parchetul fiind încunoştiinţat s'a început o anchetă şi făcĕndu-se autopsia cadavruluĭ s'a constatat că era o crimă, de oare-ce s'a găsit urme de venin în intestinele victimeĭ.

S'a luat mĕsurĭ să se găsească un Domn care a venit în trăsură cu nenorocitul Teodorescu, şi care a dispărut.

De asemenĭ nicĭ trăsura care a adus pe victimă acasă nu se găseşte.

—✠—

Bătrînul şi cunoscutul proprietar al circuluĭ din Capitală şi directorul circuluĭ care se află acum la Brăila, D. Teodor Sidoli, a încetat din viaţă, în urma uneĭ lungĭ suferinţe.

Regretatul Sidoli ajunsese popular în ţara noastră, unde venea de un lung şir de anĭ regulat şi era mult apreciat pentru afabilitatea sa.

Condoleanţele noastre urmaşilor sĕĭ.

—✠—

O femee anume Maria Mihalache, din strada Lapteluĭ Nr. 9, a cercat a se strangula ierĭ; ea a fost împedicată de vecinĭ.

Cauzele acestuĭ act disperat sunt necunoscute.

—✠—

Aseară pe la orele 7, Radu Neculae, pe când lucra la fabrica de uleiŭ a D-luĭ Ghiţă Săndulescu, din strada Romană Nr. 110, a fost lovit în piept de o bucată de lemn şi a rĕmas mort pe loc.

Cadavrul luĭ a fost transportat la Spitalul Colţea.

—✠—

Aflăm cu plăcere că iubitul artist al publiculuĭ român, Ştefan Iulian, îşĭ va face reapariţia pe scena Teatruluĭ Naţional, joĭ 28, în *Bomba cu apă fiartă*.

—✠—

Primăria Capitaleĭ a confiscat ierĭ 239 pâinĭ ale brutaruluĭ Zisu Xeno din calea Văcăreştilor Nr. 72, fiind-că eraŭ lipsă la greutate.

—✠—

Duminică o femeie anume Anica Neculae, servitoare în strada Antim, a voit să se sinucidă, luând o soluţiune de fosfor. Cauza ar fi dragostea.

Anica Neculae a fost trimisă spitaluluĭ Colţea.

—✠—

Tot duminică un domn anume Neculae Zaharia, din strada Mătăsaru, a voit a se sinucide, lovindu-se de maĭ multe orĭ cu un cuţit.

El a fost dus la spital.

—✠—

Atragem atenţiunea prefectureĭ Poliţieĭ Capitaleĭ asupra Cafeneleĭ din Strada Sf. Ionică Nr. 42, (la Ţăranca cu lapte bătut) unde, ni se spune, se petrec cele maĭ marĭ ticăloşiĭ, de oare-ce toţĭ câţĭ intră acolo, sunt jumuliţĭ de tot ce aŭ şi ce e maĭ grav, este protecţia ce subcomisarul Secţieĭ Nr. 18 acordă cafegiuluĭ, protecţie ce se transformă în bătaia ce administrează acest zbir clienţilor carĭ nu lasă tot ce aŭ prin buzunare acestuĭ nesăţios negustor.

—✠—

Joĭ, 28 Februarie, se va celebra căsătoria D-luĭ căpitan Dimitrie Lambru cu D-şoara Pompilia Segârceanu, în capela Aziluluĭ Elena Doamna.

Persoanele carĭ vor bine-voi a 'ĭ onora cu prezenţa, sunt rugate a considera aceasta ca o invitare.

—✠—

Administraţia ziaruluĭ *Adevĕrul*, roagă pe abonaţiĭ seĭ carĭ aŭ primit instiinţare de expirare a abonamentuluĭ Domnieĭ lor, sĕ bine voiască a se grăbi cu preînoirea, luând notă ca din parteĭ va urma întocmaĭ avisurilor ce le a adresat.

Asemenea Administraţia maĭ face cunoscut că *nu are pe nimenĭ însărcinat cu încasarea abonamentelor*, carĭ rugăm să fie trimise prin mandate poştale pe adresa: *Administraţieĭ Ziaruluĭ Adevĕrul, Bulev. Elisabeta Nr. 111.*

EUGÈNE CHAVETTE

GHILOTINATUL CONVINS

(Scena se petrece în provincie, într'un orăşel din Miazăzi.)

Un amploiat de la prefectură a fost numit membru al juriuluĭ.

In sesiunea sa, se judecă un om acuzat de şaptesprezece omorurĭ, afară de hoţiĭ, de efracţiunĭ şi de violurĭ.

E osândit la moarte.

Când se întoarce acasă, amploiatul-jurat îşĭ zice:

— Iacă un prilej minunat ca să daŭ şi eŭ o masă tutulor celor carĭ m'aŭ poftit până acum să mănânc la dînşiĭ.

De aceea scrie prietinilor sĕĭ:

„Ghilotinăm pe Saint-Phar Joĭ; veniţĭ „dar să dejunaţĭ la mine; am treĭ ferestre „în piaţă şi o bucătărească din cele maĭ „bune.—O să rîdem puţin.“

In ziua zisă, toţĭ prietiniĭ se întrunesc la slujbaşul prefectureĭ, care a invitat şi pe şeful sĕŭ de divizie, om influent care îl protejază.

Fiindcă aŭ trecut 50 de anĭ de când nu s'a maĭ tăiat capul nimĕnuĭ, în oraşul acesta, personalul execuţiuneĭ a fost neglijat.

Călăul este un unchiaş slab topit.

Intîiul luĭ ajutor a părăsit pămîntul ăsta.

Al doilea ajutor s'a sculat acum după o boală grea care l'a lăsat fără puterĭ.

Dacă osânditul, care e un hercul, nu va pune puţină bunăvoinţă, justiţia oamenilor va fi anevoe satisfăcută.

Pecând mîncaŭ prăjiturile, vine de la temniţă vestea asta care bagă fiorĭ în oamenĭ:

— Saint-Phar nu vrea să lase pe nimenĭ să'l ţachineze.

Disperarea invitaţilor carĭ strig într'un glas:

— Cum o să maĭ petrecem acum? Nu maĭ poate fi sigur omul de nimic.

Şeful de divizie încruntă sprinceana.

Slujbaşul prefectureĭ, care vede că nu va maĭ fi înaintat, se sileşte în zadar ca să potolească mânia protectoruluĭ sĕŭ.

Insfîrşit se hotăraşte să facă o ispravă.

— Cunosc puţin pe Saint-Phar, am să mĕ duc la dînsul ca să'l conving..... zice el.

Se duce la temniţă şi intră în chilia osânditului.

Incep să vorbească astfel:

Ispititorul:—Eĭ bine! ce'mĭ tot spun mincinoşiĭ aceia? *(Bătĕndu'l cu drag pe obraz)*. Că nu vreĭ să te laşĭ să'ţĭ tae capul?

Saint-Phar, *(cu un ton sec:)*—Nu!

Ispititorul: — Din ce pricină, roguite:

Saint-Phar: — Fiindcă abia în momentul din urmă mi s'a spus.

Ispititorul:—Ce fel! în momentul din urmă? Toată noaptea aĭ auzit ciocăneala care nu te lasă să dormĭ şi nu te a intrigat? N'aĭ avut curiozitatea să te întrebĭ: „Ce o fi însemnând asta?“ Eĭ bine! ciocăneala aia însemna că ţi se ridica în piaţa Bourdaillard maşina aceia micuţă cu care o să fiĭ ghi-lo-ti-nat, şi din pricina ta, şi tîrgul nu se poate ţine decât mâine... a fost amânat din pricina ta. *(Imputându'ĭ)*: Şi tu aştepţĭ tocmaĭ ceasul din urmă ca să facĭ nazurĭ? Aide! vino cu mine, copil bĕtrîn ce eştĭ!

Saint-Phar (neclintit):— Nu.

Ispititorul (mirat):—Dar! bine nenorocitule! a venit toată lumea! Magistratura, clerul, poporul, soldaţiĭ carĭ aŭ să stea înşiratĭ pe douĕ rîndurĭ ca pentru împĕratul, fie-care e la locul luĭ... Numaĭ pe tine te aşteaptă .. *(Stăruind)*: Numaĭ pe ti-ne te aş-teaptă.

Saint-Phar:—N'am încredere.

Ispititorul:—Iacă! tu cunoştĭ bine pe bunul domn de Puisec, bĕtrînul acela nobil care nu ieşise din casă decând aŭ plecat Burboniĭ şi care se jurase să nu maĭ iasă din odaia în care se'nchisese?

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL“

83

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

VIII

In catul al VI-lea

Portarul îşĭ ţinuse făgăduiala.

Covorul, patul, toaleta, scaunele, dulapul cu oglindă, cu rufele aşezate pe poliţe, daŭ odăiţeĭ o înfăcişare veselă.

Davidson adusese cu sine o casetă de lac pe care o puse pe toaletă, dupe ce strecurase într'însa doĕ bilete de câte o sută de francĭ şi şase napoleonĭ, un obol pentru dînsul, o mană nesfârşită pentru protejata luĭ care avea să şadă în odăiţa asta, un palat în comparaţie cu bordeiul de care va scăpa ea.

Şi, mulţumit de sine, cu inima uşurată plecă spre drumul Revolteĭ.

El nu da întâmplăriĭ acesteia nicĭ o altă însemnătate decât aceea pe care o dă cineva uneĭ distracţiĭ trecĕtoare, pomeneĭ făcută unuĭ sărac.

Se gîndea numaĭ că o să se afle faţă în faţă cu D-şoara de Charnay, ajunsă contesă de Vaunoise, că avea să'ĭ vorbească, că avea s'o vază.

Davidson avea par'că frigurĭ.

La 5 şi jumĕtate bătu în uşa luĭ Baudru.

Iĭ deschise muma.

Se miră când vĕzu pe necunoscutul acesta.

Trăsura oprită subt ferestrele sale i se părea un eveniment.

Crezu că el greşise adresa. Zise:

— Căutaţĭ pe?...

— Doamna Baudru.

— Eŭ sînt, domnule.

— Aş vrea să 'ţĭ vorbesc doĕ minute.

— Intră.

Incărcătorul nu era acasă. Paguba de peste noapte, luându'ĭ mijloacele de a face chef toată ziulica, îl silise să pue iar mâna pe ciocan şi pe herĕstrăŭ.

Nevastă-sa oferi un scaun streinuluĭ, şi acesta primi.

— Am maĭ venit o dată până la uşa d-tale, zise el, astă noapte, în nişte condiţiĭ foarte urîte. Aĭ o fată?

— Am doĕ, domnule.

— Una din ele lucrează în strada Cambon?

— Da, cea maĭ mică.

— Şi cealaltă?

— Cealaltă lucrează întrun atelier, în piaţa Clichy.

— Ce vîrstă are?

— Doĕ zecĭ şi patru de anĭ.

— Ce câştigă?

— Puţin lucru, domnule.

— Pentru ce?

— E bolnavă de piept.

— Poate că exagerezĭ?

Mameĭ îĭ veniră lacrimile în ochĭ.

— E osîndită de doctorĭ, domnule.

— Doctoriĭ se înşală de multe orĭ.

— Eĭ spun că i-ar trebui odihnă, soare, căldură, şi înţelegĭ d-ta...

— Da. Cea maĭ mică ce vârstă are?

— Optsprezece anĭ.

— Pare o fată prea cuminte, prea harnică...

— A! domnule! e o comoară... cum se cade, neobosită... Nicĭ odată nu se plânge şi cu toate acestea numaĭ D-zeŭ ştie câte lipsurĭ îndură şi câte oboselĭ...

— Cât câştigă?

— Aproape o sută de francĭ pe lună, însă trebue chirie plătită, mâncare, haine.

— Bărbatul dumitale?

Mariana se roşi.

— Işĭ pierde vremea... Sănătatea'ĭ e zdruncinată... ş'apoĭ e amărît din pricina nenorocilor carĭ aŭ căzut pe capul nostru... am avut şi noĭ pagube...

— Aţĭ stat maĭ bine?

— Da, domnule; eram săracĭ; însă la ţară, în sat, omul trăeşte cu puţin lucru şi în vremea aceea Baudru era harnic, muncitor. A vrut să vie în Paris.. Aci se găseşte greŭ de lucru... Bărbatul meŭ se prăpădeşte... Fata maĭ mare este pierdută.. Prea curînd o să se întâmple să nu avem alt sprijin decât pe mititica asta...

— Atuncĭ pentru ce o expuneţĭ cu atâta imprudenţă?... Noaptea... în cartierele acestea pierdute, poate să i se întîmple rele...

— Vaĭ!

— Inţeleg... Jeana... greutatea de a schimba aşa...

— Adevĕrat!

— Insă ar putea să aibă o odăiţă, o mansardă, p'aproape de atelierul unde lucrează.

— Aşa e!

— Ştiŭ bine că ar trebui chirie plătită, ar trebuĭ mobilată...

— Nu putem, maĭ cu seamă în ceasul de faţă. Astă noapte i s'a întînplat o nenorocire... a fost oprită de nişte hoţĭ.

— Ştiŭ.

— I'aŭ furat paralele pe o lună... o sută de francĭ... nişte hoţĭ, cum sînt o mulţime p'acĭ.

— A! i-aŭ furat paralele! zise Davidson.

— Da, domnule.

— Ea nu 'mĭ a spus nimic.

— N'o fi cutezat... e prea timidă, prea delicată.

— N'aţĭ avut nicĭ odată să vĕ plângeţĭ de dînsa?

— O! nu, domnule.

— O iubiţĭ?

— Cum n'ar iubi-o cineva!

— Va să zică v'ar parea bine când aţĭ auzi că fata e în siguranţă.

— Nu te pricep, îngână muma.

— O să mĕ pricepĭ. Astă noapte treceam repede pe drumul despre Asnières. Am auzit un ţipăt. Copila asta fusese atacată de nişte mişeĭ. Am avut noroc s'o scap şi să 'ĭ pun pe goană. Ea însă a leşinat, moartă de frică. Şi avea chiar de ce să'ĭ fie frică! Am liniştit'o şi am adus'o aicĭ la Dv. Abia am vĕzut'o şi îmĭ inspiră mare interes. Nu sînt din ţara aceasta, ci numaĭ trec prin Paris... Pot să'ţĭ spun că sînt bogat. Prin urmare poţĭ primi fără scrupulurĭ un ajutor mic pe care voesc cu plăcere să vi'l ofer... fără nicĭ un gând rĕŭ, să mĕ crezĭ pe cinşte.

Am închiriat pentru faţa Dv. odăiţa care'ĭ trebue aproape de strada Cambon. Într'o jumĕtate de ceas am cumpărat tot ce trebue ca s'o mobilez.

Ea nu ştie încă nimic despre asta. Am voit să'mĭ daĭ autorizaţia D-tale maĭ nainte d'a o înştiinţa.

Iţĭ spun hotărât că nu am să mĕ duc nicĭ odată la dânsa şi că nicĭ măcar cum mĕ chiamă nu are să ştie, afară numaĭ dacă nu'ĭ veĭ spune d-ta, lucru care 'ĭ de prisoş. Chiria e plătită pe un an înainte.

Fata are să vie să vĕ vază, însă cel puţin n'o să maĭ facă un drum aşa de obositor şi va putea să se odihnească dupe ce munceşte toată ziua.

(Va urma)

(Cu un accent de triumf): Eĭ bine! a venit și el!... Și pentru cine a venit? ia spune'mĭ tu, nătărăule? *(zîmbind)* Pentru tine, pentru micul luĭ Saint-Phar... Aide, vino de polițețe pentru D. de Puisec.

Saint-Phar, (rĕstit). — Nu 'mĭ-a fost recomandat de nimenĭ... Nu.

Ispititorul (cu un fel de dispreț) :— Eŭ care te credeam bine crescut! *Strigând de odată)* A! ghicesc! *(Luându'l la o parte)* Nu roșĭ ca să te destăinueștĭ unuĭ prietin. N'aĭ parale? *(Incet în ureche)*: Sînt plătite toate cheltuelile: Statul a plătit pentru tine.

Saint-Phar, *mîndru*:—Nu cer de pomană de-la nimenĭ.

Ispititorul :—Oh! acum eștĭ și susceptibil! Dacă toțĭ funcționariĭ ar fi susceptibilĭ ca tine când e vorba de chipul cum sînt tratațĭ, unde ar ajunge mâine guvernul, haĭ? Rĕspunde, te rog... Aide, vino iute; mĕ tem să nu bage lumea de seamă că tu lipseștĭ.

Saint-Phar: N'am încredere.

Ispititorul, *aspru*: — Eștĭ ingrat cu cerul! *(Aprinzĕndu'se)*: Ce fel! în fie-care zi, în fundul Californieĭ, în Java, în Brazilia, sînt bieţĭ oamenĭ care's bolnavĭ, neputincioșĭ, carĭ nu se pot tîrî, și nu aŭ decât un singur dor:

— Ah! cum aș voi să mor în patria mea dulce și frumoasă!

Și tu, care eștĭ în orașul în care te aĭ născut, în mijlocul tutulor compatrioților tĕĭ nu vreĭ să morĭ? Spune'mĭ atuncĭ ce 'țĭ maĭ trebue? Iacomule!!!

Saint-Phar :—Se poate!... Insă eŭ nu am încredere.

Ispititorul :—Aide, nu te face nebun, să judecăm puțin... Vorbește verde: până n'aĭ fost prins nu trăiaĭ liniștit... Aveaĭ mustrare de cuget... Ițĭ ziceaĭ în gând;

„Dacă vor pune mâna pe mine aŭ să mĕ vîre în temniță, aŭ să mĕ ducă în fața tribunaluluĭ, unde judecătoriĭ aŭ să 'mĭ spue o mulțime de lucrurĭ neplăcute, —personalitățĭ chiar! „Bine, prea bine, foarte drept judecaĭ. Azĭ însă toate astea aŭ trecut, ce a fost maĭ greŭ s'a făcut... Nu țĭ-a maĭ rĕmas de cât o supĕrare de cincĭ minute... și te maĭ codeștĭ? Nu te înțeleg... Ș'apoĭ, unde puĭ că'ĭ și lucru plăcut temnița... și maĭ cu seamă bună pentru sănătate; eștĭ galben ca o gutue! *(Cu interes)*: Vino... cel puțin, maĭ ieĭ puțin aer, o să'țĭ facă bine.

Saint-Phar :—Nu, îmĭ place maĭ bine să staŭ în casă.

Ispititorul :—Fără să maĭ vorbesc de domnul Călăŭ care de azĭ dimineață tot unge mobila ta pentru ca să meargă bine... îngrijește, bietul om, ca și cum aĭ fi copilul luĭ!

Acum e cea d'întîĭ întîlnire între voĭ amîndoĭ, și o disprețueștĭ? *(serios)*: Ițĭ facĭ un vrăjmașĭ! Bagă de seamă!

Saint-Phar : — Nu 'mĭ plac obrazele noĭ; al luĭ e trist.

Ispititorul : — Crezĭ tu că statuluĭ îĭ place mutra luĭ? Intr'o vreme, el avea cel puțin roata cu care petrecea, acum i-a luat'o! Haide! te hotărăștĭ?

Saint-Phar :— N'am încredere.

Ispititorul :— Fără să 'țĭ maĭ vorbesc de mine care am garantat pentru tine în fața a doĭspreze prietenĭ care 'mĭ aŭ venit într'adins de la țară. Dacă crezĭ că mint, trimite să 'ĭ întrebe; trăsurile lor sunt încă în curtea mea.

Saint-Phar :—Nu, n'am încredere.

Ispititorul, *rugându-se* :— Fiĭ gentil pentru mine care 'țĭ am fost camarad de școală... Tu și eŭ n'am mers p'același drum... Tu, țĭ-aĭ făcut cariera acum!... Nu face pe parvenitul față cu mine... Eŭ sînt un biet funcționar cu nevastă și cu copiĭ. Șeful meŭ de divizie așteaptă acasă la mine; am trebuință să fiŭ înaintat; fă asta pentru mine, te rog, nene Saint-Phar. *(Cu un ton de imputare)*: Eŭ sînt juratul tĕŭ, tu eștĭ primul ghilotinat al meŭ; fă 'mĭ safteaua cu voe bună, ce dracu! *(Cu convingere)* Ca jurat, te am osîndit la moarte. Mi-am făcut datoria. Acum e rîndul tĕŭ să 'țĭ o facĭ.... Fie-care 'șĭ are misiunea luĭ în societate.

Saint-Phar :—Nu, n'am încredere.

Ispititorul :— Să 'țĭ daŭ un sfat. Tu nu vreĭ azĭ... fie!... însă o se fie chemat alt executor și atuncĭ remâne pe mâine.... Respunde: se obișnuește vreodată ca să fie cineva ghilotinat a doazi după execuție? Nu, asta 'ĭ o regulă stabilită.... Așa dar, tu tulburĭ regula, te rĕscolĭ înpotriva ordineĭ stabilite.... Atuncĭ, știĭ tu ce are să gândească lumea despre tine? O să zică: „Iac'așa! și ăsta 'ĭ resvrătitor!" Vezĭ dar că te compromițĭ!

Saint-Phar :— Imĭ bat joc de ce o să zică lumea!

Ispititorul, *după ce se gândește puțin*:— Iacă, Saint-Phar, eŭ sunt foarte observator! Vreĭ să'țĭ spun?... Tu nu vreĭ să spuĭ adevĕrul, însă împotrivirea asta nu vine de la tine... Te aŭ ațîțat alțiĭ... Tu ițĭ facĭ numaĭ o spaimă. In fond, ce este? Un nimic, o simplă formalitate... Să examinăm împreună; maĭ întîĭ tu dejunezĭ pe cât se poate maĭ bine. *(zîmbind)* Asta'ĭ lucru greŭ?... Pe urmă țĭ se *răcorește* capul, asta-ĭ higienic și te întinerește. Pe urmă, te ducĭ liniștit în trăsură. *(stăruind)*. In trăsură, dragul meŭ, în tră-su-ră! Pe drum, vorbeștĭ de una și de alta cu popa și vremea trece într'o clipă... Când sosesțĭ, ițĭ ese înainte, ițĭ deschide ușa trăsureĭ, ițĭ întinde brațele; toată lumea'ĭ la dispoziția ta!.... Te suĭ pe o scară mică... Salutĭ și... nu-maĭ cât aĭ clipit din ochĭ... pîrrrr! s'a isprăvit! *(Zîmbind)*. Și toțĭ pleacă apoĭ mulțumițĭ.

Saint-Phar :— Toțĭ, toțĭ! ițĭ vine ușor să zicĭ! Eŭ...

Ispititorul, *(tăindu-ĭ vorba)*:— Să nu vorbim amîndouĭ de odată, mĕ rog. Eŭ sunt serios. Așa dar, dacă nu vreĭ azĭ, rĕmêne pe mâine.... Insă mâine e Vinerĭ, zi rea, o zi când nu'țĭ merge bine! Mâine, copiĭ meĭ o să fie întorșĭ la școală; mâine o să fie lumea supărată pe tine, fie-care o să se ducă să'șĭ vază de treburile luĭ și n'o să vie nicĭ măcar o pisică să te vadă executat. Bine e așa?

Saint-Phar : — Nu umblu după popularitate!

Ispititorul : — Și ceĭ doĭ-sprezece prietinĭ aĭ meĭ carĭ aŭ venit de la țară? Vreĭ să mi-ĭ lașĭ în spinare până mâine? Unde vreĭ să'ĭ găzduesc? Ia pune-te nițel în locul meŭ și judecă.

Saint-Phar : — Cu plăcere. Pune-te D-ta în locul meŭ.

Ispititorul : — A! șiretule! Acum facĭ și spirit! Știam eŭ bine că vreĭ numaĭ să mĕ necăjeștĭ puțin! *(Cu un ton confidențial)*: Intre noĭ fie zis, tu știĭ tot așa de bine ca și mine cuĭ o să'ĭ facă plăcere dacă te supuĭ tu! Impĕratul e care poruncește.

Saint-Phar, *pișcat* : — Apoĭ eŭ nu l'am votat pentru asta!

Ispititorul : — Te-am prins. Știam eŭ bine că nu eștĭ logic. Cine țĭ l'a cerut pe Impĕratul ĕsta? Nimenĭ. Alegerile eraŭ libere; nu te a influențat nimenĭ. Tu aĭ zis: „Da, îl vreaŭ, dă-mi'l!" Te-aĭ conformat chiar cu sfînta scriptură care zice:

Elegite ex vobis meliorem, quem vobis placuerit, et ponite eum super solium...

Prin urmare el e suveranul inimeĭ tale, Impĕratul care țĭ-a plăcut ție... El știe asta și... hop! când ițĭ cere și el un lucru, tu îl refuzĭ!!!

Atuncĭ, știĭ tu ce o să vorbească el seara, cu capul pe perină, când va vorbi cu dama luĭ? O să zică: Iac'așa! Eŭ credeam că Saint-Phar îmĭ e prietin!!!

Osânditul sare în sus; o emoțiune mare'ĭ tae graiul însă prin gesturĭ da să se înțeleagă că e hotărît să sufere orĭ-ce.

Ispititorul, *cu o mulțumire modestă*: Ah! va să zică te-aĭ cumințit, copil bĕtrîn! Aide, mĕ duc să'ĭ spun D-luĭ călăŭ că tu primeștĭ vizite; mĕ duc să spun și damelor să maĭ aștepte puțin.

(Il sărută și iese).

Peste zece minute, șeful de divizie, mulțumit, zicea gazdeĭ luĭ, funcționarul prefectureĭ care era vesel:

— Adevĕrat, scumpule, am petrecut foarte bine la D-ta!

I. S. Sp. Mavrutz.

Lista de subscripțiune pentru ridicarea unuĭ monument național în orașul Ploeștĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuțĭ în rezboiul din 1877 (78).

D. Petre Mihail	25	leĭ
D. St. Iulian	5	„
I. Ardeleanu fost serg. major	2	50
Alex. V. Beldimanŭ. . . .	20	„
I. Berberianu	10	„
Un Român de viță veche. .	5	„
Iacob Fĕtu	20	„
Doamna E. C.	5	„
G. Iamandi	10	„
Dr. George Mileticĭ . . .	10	„
Jaques Herdan	40	„
D. Locotenent T. T. . . .	5	„
D. C. N. Moscu	15	„
„ P. Rădulescu	10	„
„ Dimitre Lăzărescu . . .	2	„
„ A. Rosenberg	5	„
„ Michail Gheorghiade . .	5	„
„ N. Clatinos	5	„
(Va urma) Total .	197	50

Ultime Informații

Reflecțiunĭ asupra administrațieĭ D-luĭ Duca, directorul căilor ferate.

Se știe că D. Duca se lăuda mereŭ cu economiile ce face în serviciul sĕŭ.

In această privință, credem că nu e rĕŭ să reproducem aci aprecierile foarte drepte a doĭ mecanicĭ de la drumurile de fier, nemțĭ amîndoĭ și pe carĭ i-am ascultat vorbind de neajunsurile serviciuluĭ în tramway.

Unul, maĭ bĕtrîn, spunea:

— Nene, eŭ sunt în serviciŭ încă din timpul acționarilor. Să fi vĕzut atuncĭ cum mergeaŭ treburile! Trimeteaĭ mașina la atelier să țĭ-o repare și se făcea reparație cum trebue; astă-zĭ.....

— Astă-zĭ avem controlorĭ și para-controlorĭ, inspectorĭ și para-inspectorĭ, cât pĕrul în cap; dar n'avem șefĭ de ateliere cum trebue. Dăună-zi am trimes mașina mea G... ca s'o repare și mi-a înapoiat'o maĭ stricată. Osia cea nouă s'a aprins la cel d'întâiŭ drum.

— Apoĭ da, direcția vrea să facă economiĭ în combustibil, ca să aibă cu ce plăti o sumă de contolorĭ netrebnicĭ, carĭ nicĭ nu cunosc mecanica.

— Maĭ bine maĭ puținĭ slujbașĭ superiorĭ și un șef de atelier, lucrătorĭ mecanicĭ și șefĭ de tren maĭ bine instruițĭ...

Ce zicĭ, D-le Duca?

—✠—

Ni se denunță un fapt de o barbarie nebună, comis de intendentul spitaluluĭ Colțea, un protejat al fostuluĭ antidinastic N. Blaramberg.

Acest intendent, care se numește Luchide, fără a cere voia doctorilor saŭ măcar a internuluĭ de serviciŭ, a dat afară din spital, Sâmbătă, pe o nenorocită bolnavă de istero-epilepsie, în urma unuĭ atac, care a ținut 36 de ore și din care bolnava nicĭ nu'șĭ venise încă în fire.

Sĕlbatecul intendent a îmbrăcat'o, a pus'o în trăsură și a trimes'o să colînde toate secțiile polițieneștĭ, până a ajuns la prefectura politieĭ.

Neapărat, nimenĭ nu va pedepsi pe neomenosul și abuzivul intendent, căcĭ el se bucură de favoarea actualuluĭ prieten al *Shyllockuluĭ Incoronat*.

Ne mărginim decĭ a denunța pur și simplu faptul opiniuneĭ publice.

—✠—

Domnul Virgiliu Poenaru a fost numit prefect al județuluĭ Covurluĭ, în locul D-luĭ Deșliu.

***

Domnul I. Alexandrescu a fost numit prefect al județuluĭ Suceava, în locul D-luĭ Donicĭ.

***

Domnul G. D. Iamandi a fost numit prefect al județuluĭ Tutova, în locul D-luĭ Șuțu.

—✠—

Se vorbește de numirea D-luĭ Maior Chivu, ca prefect al județuluĭ Mehedințĭ.

—✠—

Mâine vor apare decretele de numirea D-luĭ I. Ventura ca prefect la Iașĭ, și a D-luĭ C. Pariano ca prefect de Vlașca.

—✠—

Demisiunea D-luĭ Mihail Șuțu, directorul poșteĭ și telegrafuluĭ, a fost primită de minister.

—✠—

Domnul I. Rottą, directorul prefectureĭ de Rîmnicu-Sărat, a demisionat, de asemenĭ și D-niĭ Hermeziu, prefect de Botoșanĭ și Boldur-Epureanu, prefect de Dorohoiŭ.

—✠—

Alegerile de delegațĭ aĭ colegiuluĭ al III de Cameră se vor face la 28 Martie.

—✠—

D. Iorgu Dimitriu, comerciant din Capitală, a bine-voit a ne trimite 10 leĭ pentru Liga pentru unitatea de cultură a tuturor Românilor.

Mulțumirĭ.

—✠—

Paricidul din Capitală

In privința ucidereĭ femeeĭ Maria Zurbagiu din fundătura Crângașĭ maĭ sunt următoarele detaliĭ:

Ucigașul este chiar fiul eĭ.

El a lovit-o în cap cu ciomagul și vĕzĕnd că nu moare 'ĭ-a pus o plapomă în cap și apoĭ a lovit-o cu toporul. Pe urmă a plecat la cârciumă.

El a mărturisit toate acestea D-luĭ judecător de instrucție Stătescu.

Ucigașul a fost depus la Văcăreștĭ.

Cadavrul nenorociteĭ victime va fi înmormîntat astăzĭ.

—✠—

Administrația ziaruluĭ „Adevĕrul" pentru a putea reduce cu 25 la sută prețul publicațiunilor, a renunțat cu desăvârșire la serviciul Agenția Havas *precum și celor-l'alțĭ agențĭ ac publicitate și anunță pe numeroșiĭ sĕĭ cititorĭ și'n special pe D-niĭ comercianțĭ și industriașĭ, că în viitor anunțările, inserțiile și reclamele se primesc numaĭ la Administrație, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.*

BIBLIOGRAFIE

A apărut:

Decadența instituțiilor militare în zilele M. S. Regeluĭ Carol I.

„Cu cât este de mare încrederea ce țara a pus în armată, cu atât maĭ mare este și rĕspunderea noastră."
„*Pitești, 1890.*"

Sperjur, falș, neadevĕr
urmat de
Incercărĭ asupra disciplineĭ înaintărilor justițieĭ militare
de
Căpitan N. Mavrodin

Prețul 2 leĭ 50 banĭ.

Bibliografie:

A apărut: *Liga Română*", horă de *C. M. Cordoneanu*. Această bucată muzicală este dedicată Studenților Românĭ.

A apărut și se află de vînzare la toate librările din țară metoda d-ruluĭ Koch despre *Tratamentul tuberculozeĭ* cu un apendice arătând origina și compoziția remediuluĭ. Prețul un 1.50.

Pentru comande a se adresa la editor A. Davidescu, Bucureștĭ str. Lipscanĭ (Hanu cu teĭ).

Am onoare a face cunoscut că conform publicațiuneĭ inserată prin *Monitorul Oficial* Nr. 247 în loc de Iosif Schwartz, cum m'am numit până acuma mĕ voi numi și semna de acuma înainte **Iosif Negreanu** actualmente comerciant de Cereale în Tecuciŭ.